

DOSAR NR.239/2/2014
(173/2014)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHIEIERE

Ședința din Camera de Consiliu din data de 16 ianuarie 2014

Dezbaterile au avut loc în ședință nepublică, iar potrivit art.38 al.4 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, nu pot fi puse la dispoziția reprezentanților mass-media.

CONSIDERENTE

Prin referatul cu propunere de arestare preventivă din 16.10.2014 al D.N.A. - Secția pentru Combaterea infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, s-a solicitat Curții de Apel București arestarea preventivă a inculpatului Cengizler Ceyhun, avocat în cadrul Baroului București, pentru comiterea a două infracțiuni de trafic de influență prev. de art. 257 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

Sușinerile parchetului și ale apărării, în cadrul dezbaterilor, sunt consemnate în partea introductivă a prezentei încheieri.

Curtea apreciază sesizarea ca fiind întemeiată, pentru următoarele motive:

În urma probelor administrate până în prezent, rezultă indicii temeinice cu privire la faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunile pentru care este acuzat, pedeapsite cu închisoarea mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Astfel, Curtea reține următoarele:

1. La data de 15.07.2013 numitul D S, zis K, cetățean turc rezident în România a formulat, la sediul Direcției Naționale Anticorupție un denunț împotriva inculpatului CENGIZLER CEYHUN, reclamând faptul că, acesta, în calitate de avocat al său, și pretinzând că are influență asupra unor polițiști și magistrați, i-a pretins, în trei ocazii, diferite sume de bani cu ajutorul cărora promitea să obțină de la persoanele având atribuții în cercetarea penală desfășurată în cauza nr. aflată pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul București - soluționarea favorabilă a dosarului clientului său. La data de 22 iunie 2012, Parchetul de pe lângă Tribunalul București, împreună cu Poliția Capitalei, a efectuat o serie de percheziții la societățile în care denunțatorul D S era asociat, respectiv SC U. C. SRL și C. L. SRL.

.....
Pentru asistență juridică, D S a apelat la serviciile ... inculpatul CENGIZLER CEYHUN, titular al „Cabinetului Individual de Avocatură CEYHUN CENGIZLER”.

Este de precizat că inculpatul are dublă cetățenie, turcă și română. La alegerea de către denunțator a avocatului care-l va asista în timpul cercetărilor, în opțiunea pentru avocatul CENGIZLER, a contat faptul că acesta era cunoscut în comunitatea din care amândoi făceau parte ca o persoană care are multe relații în poliție, existând zvonul că

.....
La încheierea audierii, împotriva denunțatorului s-a luat măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea.

După ce au părăsit împreună sediul DGPMB, inculpatul i-a spus clientului său că „dacă el nu ar fi vorbit”, acesta ar fi fost arestat, motiv pentru care i-a cerut lui D să îi dea 4.000 RON, sumă ce urma a fi predată de avocat lucrătorilor de poliție implicați în cercetări pentru ca aceștia să fie „mulțumiți” și să aibă o atitudine pozitivă față de el.

În scurt timp, după ce s-a dus la sediul uneia dintre societăți și a luat suma cerută din casieria unității, denunțatorul a înmănat avocatului banii solicitați de acesta.

La circa două săptămâni după evenimentele relatate mai sus, cu ocazia unei întâlniri, inculpatul i-a cerut lui D S plata sumei de 2.500 euro, bani ce ar fi reprezentat onorariul pentru serviciile avocațiale prestate, fără însă a semna cu clientul un contract de asistență juridică și fără a întocmi factură și chitanță, deși acesta i-a plătit suma solicitată.

În cursul verii 2012, denunțatorul a mai fost chemat să se prezinte pentru diferite activități la Poliția Capitalei, ocazie cu care, uneori, D a fost însoțit de către inculpat.

În aceste împrejurări, din nou, impresia pe care și-o formase despre avocat i-a fost consolidată atât de comportamentul acestuia, cât și de atitudinea polițiștilor implicați în dosarul în care denunțatorul era pus sub acuzare, așa încât încrederea acestuia, că Cengizler este capabil să îi „rezolve” favorabil situația, a crescut.

În acest context, în cursul lunii septembrie 2012, inculpatul s-a întâlnit cu clientul său pentru a discuta despre stadiul cercetărilor, ocazie cu care Cengizler i-a spus lui D că are posibilitatea de a aranja „închiderea dosarului său” în numai trei săptămâni, dacă acesta este dispus să plătească suma de 15.000 euro.

Conform declarației denunțatorului, din discuția cu inculpatul, acesta a înțeles că banii respectivi ar trebui să ajungă la procurori, avocatul chiar făcând precizarea că fiecare va primi câte 5.000 euro.

Această susținere a denunțatorului este credibilă, având în vedere faptul că, în dosarul nr. urmărirea penală era efectuată, într-adevăr, de trei procurori.

Întrucât clientului său suma solicitată i s-a părut foarte mare, inculpatul s-a repleat, venind „în ajutorul” lui D, spunându-i că se va preface că nu a înțeles moneda, așa încât îi poate da numai 15.000 USD.

Prin această afirmație, avocatul a urmărit, nu numai obținerea sumei de 15.000 USD, dar și consolidarea încrederii clientului său, căruia, spusele sale urmau să îi formeze convingerea că între inculpat și magistrați ar fi avut deja loc o discuție, în cursul căreia, aceștia și-ar fi formulat pretențiile.

Încredințat că rezolvarea problemei sale se află într-o evoluție pozitivă, D a înstrăinat un autoturism AUDI Q7 pentru a face rost de bani și, din prețul obținut, a predat avocatului suma de 15.000 USD.

Cu privire la sursa celor 10.000 USD, denunțatorul a spus inculpatului că i-a împrumutat de la cumnatul său, ..., urmărind ca, în acest mod, să poată cere restituirea sumei de la Cengizler în cazul în care acesta nu și-ar îndeplini promisiunea.

În perioada următoare, urmărind obținerea de la denunțator și a altor sume de bani, avocatul inculpat, l-a chemat pe D să îl însoțească în câteva împrejurări la parchet unde urma să depună diferite cereri în numele acestuia.

Cu aceste ocazii, denunțatorul a observat că unul dintre procurorii implicați în dosar ar fi avut o atitudine binevoitoare față de avocatul său și cererile acestuia, unele dintre solicitări fiind admise.

Înainte de trecerea intervalului de trei săptămâni în care denunțatorul a așteptat primirea unei soluții de neurmărire, așa cum inculpatul îi promisese, acesta din urmă i-a mai cerut 5.000 euro, bani care, potrivit explicațiilor oferite de Cengizel trebuiau dați polițiștilor al căror rol în dosar era „să aranjeze” declarațiile de așa manieră încât clientul să fie disculpat.

Pentru a face rost de banii ceruți de inculpat, denunțatorul a apelat la ajutorul martorului KT, zis H, patronul restaurantului „...”, căruia i-a povestit motivul pentru care îi sunt necesari banii și de la care a împrumutat întreaga sumă, însă avocatului i-a predat numai 3.500 euro.

După scurgerea intervalului de timp în care inculpatul l-a asigurat că se va dispune scoaterea sa de sub urmărire penală, D S, zis K, s-a prezentat la acesta, cerându-i să-i explice motivul pentru care dosarul nu a fost „închis”.

Nemulțumit de încercările inculpatului de a tergiversa un răspuns ferm, denunțatorul i-a cerut acestuia restituirea banilor, lucru pe care, în final, avocatul l-a acceptat.

În cursul acelei discuții, inculpatul a încercat să acrediteze ideea că banii în speță au fost deja remiși persoanelor cărora le erau destinați și că, din acest motiv, el va trebui să îi restituie din propriul buzunar, însă paguba și-o va acoperi prin „rezolvarea altor dosare”, întrucât, el ar mai avea și alte „afaceri judiciare” cu persoanele respective.

Pus în fața amănărilor succesive din partea inculpatului care promitea, fără a se ține de cuvânt restituirea banilor, denunțatorul a apelat la ajutorul cumnatului său, ... care, prezentându-se drept creditorul lui D i-a telefonat inculpatului și i-a cerut, la rândul său plata.

În cele din urmă, după o călătorie în Turcia, inculpatul a restituit suma de 10.000 USD.

Ulterior, în mai multe tranșe, inculpatul a mai predat denunțatorului încă 4.000 USD, din cei 15.000 USD plătiți de acesta.

.....

2. La data de 31.08.2013, la sediul DNA s-au prezentat numiții M S, M A B și M M- V, persoane care au formulat denunțuri împotriva inculpatului CENGIZLER CEYHUN, reclamând faptul că în perioada februarie - 30.03.2013 acesta a pretins și primit de la primii doi denunțatori importante sume de bani în lei și valuta, afirmând că banii îi sunt necesari pentru a „cumpăra” bună-voința unor polițiști și a obține pentru M S lăsarea acestuia în libertate în dosarul Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr. în care acesta era cercetat pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune.

În cursul lunii februarie 2013, denunțatorul M S, fost asociat în SC U. C. SRL și SC C. L. SRL, a fost citat la poliția capitalei pentru a da declarații în legătură cu suspiciuni referitoare la săvârșirea unei infracțiuni de înșelăciune de către responsabili ai firmelor.

Pentru a-i acorda asistență juridică, denunțatorul l-a contactat pe inculpatul CENGIZLER CEYHUN despre care cunoștea că este avocat și că, în sânul comunității turce are renumele de persoană „descurcăreață”, în sensul că acesta ar avea „relații” cu ajutorul cărora „deschide uși” și „rezolvă” problemele clienților.

După una dintre audieri, după ce au părăsit împreună sediul Poliției Capitalei, inculpatul i-a cerut denunțatorului M S 2.000 lei, spunându-i că trebuie „să-i cinstească” pe polițiști, însă întrucât clientul nu avea asupra sa decât 1.500 RON, Cengizler s-a mulțumit și cu această sumă.

La data de 29.03.2013, după ce a fost din nou audiat, denunțatorul a fost reținut 24 de ore.

La îndemnul anchetatorilor, M S a predat inculpatului toate valorile deținute, printre care și sumele de 3.600 lei și 300 euro, bani pe care, conform înțelegerii, avocatul trebuia să îi predea familiei denunțatorului.

Înainte de a se despărți, avocatul i-a spus clientului că poate sta liniștit, pentru că „îl rezolvă”, asigurări pe care le-a repetat și cu ocazia unui termen de grefă la locul de deținere.

După reținerea lui M S, inculpatul l-a contactat pe fiul acestuia, denunțatorul M B, căruia i-a cerut să se întâlnească cu el în apropierea Poliției Capitalei.

Aflând că părintele său este reținut și cunoscând faptul că acesta s-a aflat un timp îndelungat în audieri, M B a luat cu sine un pachet cu alimente pe care intenționa să îl lase la arest pentru tatăl său.

În momentul întâlnirii cu inculpatul, M B i-a spus acestuia că a dorit să îi lase un pachet tatălui său, însă a fost refuzat. Drept urmare, avocatul i-a cerut 200 lei, spunându-i că „aranjează” el cu agenții de poliție să primească pachetul pentru reținut și a plecat cu alimentele și banii, iar la întoarcere, l-a asigurat pe denunțător că lucrurile s-au rezolvat.

Cu toate acestea, M B a aflat de la tatăl său că acesta nu a primit respectivul pachet.

Ulterior, inculpatul i-a spus denunțătorului că tatăl său riscă să fie arestat preventiv pentru 29 de zile și că, pentru ca procesul să se desfășoare cu acesta în stare de libertate, are nevoie ca înainte de ora 11 a zilei de 30.03.2013, să primească sumele de 5.000 euro, 3.000 USD și 5.000 lei. Inculpatul a insistat că banii trebuie să îi fie predați înainte de judecarea propunerii de arestare preventivă a Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Făcând afirmația că banii solicitați vor fi dați drept șpagă în scopul amintit mai sus, inculpatul a creat impresia că are capacitatea de a influența decizia magistraților.

Denunțătorul a fost de acord și a stabilit ca loc de întâlnire cu inculpatul restaurantul „...”.

Pentru a face rost de bani, denunțătorul M B a luat legătura cu martorul KT, patronul restaurantului amintit și cu un al doilea cetățean turc pe nume H...

La ora 11 a zilei de 30.03.2013, denunțătorul s-a întâlnit cu inculpatul la locul stabilit unde a predat acestuia sumele de 5.000 euro și 3.000 USD. În contul celor 5.000 lei preținși de avocat, M B a acceptat ca acesta să păstreze cei 3.600 RON și 300 euro primiți în ziua precedentă de la tatăl său.

Inculpatul i-a dat din nou întâlnire denunțătorului, în cursul aceleiași zile, în jurul orelor 18, la sediul Tribunalului București.

Este de precizat că, datorită numărului mare de coinculpați din dosarul cu propunere de arestare preventivă, inculpatul a avut posibilitatea să prevadă că ordonanța de reținere vizându-l pe clientul său va expira înainte ca judecătorul delegat să poată lua o decizie, situație care va atrage punerea în libertate a lui M S, lucru care s-a și întâmplat.

Părăsind sediul instanței, avocatul l-a sfătuit pe clientul său să plece din țară, lucru pe care acesta nu l-a făcut, mergând acasă.

Din declarația lui M B rezultă că, necunoscând legislația română, a avut impresia că inculpatul a „rezolvat” situația tatălui său, fiind convins că acesta este liber, până când - în jurul orelor 23³⁰ - a fost contactat de Cengizler care l-a informat că împotriva părintelui său s-a dispus măsura arestării preventive.

Ca urmare a acestei vești, M B s-a reîntâlnit, în acea noapte, cu inculpatul la hotelul I... din capitală unde i-a cerut acestuia explicații despre

situația ivită, avocatul ezitând să dea răspunsuri clare și sfătuindu-l să aibă răbdare.

După eșecul „intervenției” inculpatului, familia a angajat un alt apărător pentru M S care l-a reprezentat la judecarea recursului împotriva măsurii preventive, ocazie cu care denunțătorarea M M- V i-a adus la cunoștință lui Cengizler că a renunțat la serviciile acestuia.

După respingerea recursului, familia M, respectiv atât B, cât și M - V, l-au contactat în repetate rânduri pe inculpat solicitându-i restituirea sumelor de bani primite de acesta pentru a „aranja” desfășurarea procesului penal care îl viza pe tatăl, respectiv soțul acestora, în libertate, lovindu-se de fiecare dată de amânări, sub diverse pretexte din partea inculpatului.

În cele din urmă, M M-V a reușit să stabilească o întâlnire cu inculpatul, întâlnire care a avut loc în cabinetul de avocatură al lui Cengizler fiind prezent și M B.

În urma discuției, avocatul a făcut o serie de socoteli, stabilind că va restitui numai 4.000 euro, justificând reținerea diferenței cu titlu de onorariu pentru sine și un al doilea avocat care ar fi participat în dosarul clientului.

În ciuda promisiunilor, inculpatul nu a restituit nici o sumă înainte de liberarea lui M S din arest preventiv, însă, după data de 25.07.2013, dată la care susnumitul a fost pus în libertate, acesta a fost anunțat de către KT că inculpatul a lăsat la restaurant suma de 2.500 euro.

După un interval de timp, la sfârșitul lunii august 2013, între inculpat și denunțătorii M S și B a avut loc o întâlnire la biroul primului.

.....
În cursul acestei discuții, părțile au încercat să ajungă la un acord asupra sumelor ce i-au fost remise inculpatului de către M B și au căzut de acord că se vor întâlni din nou pentru ca avocatul să restituie banii.

Relevantă sub aspect probatoriu este recunoașterea inculpatului că a primit sume de bani de la fiul lui M S, precum și reproșul pe care i-l adresează acestuia pentru faptul de a fi renunțat la serviciile lui, arătându-i că dacă nu ar fi făcut acest lucru, la recurs ar fi fost liber:

Până în prezent, în afara sumelor arătate mai sus, inculpatul a restituit denunțătorului M S alți 500 euro.

În data de 15.01.2014, inculpatul a fost citat la sediul DNA unde, după ce i s-au adus la cunoștință învinuirea, încadrarea juridică, situația de fapt reținută și drepturile procesuale, acesta, în prezența avocatului din oficiu, a dat declarații.

Din cele declarate de inculpat rezultă că acesta a luat, într-adevăr, de la denunțătorii D S, M S și M B, diferite sume de bani în legătură cu cele două dosare penale- aflate, la vremea respectivă, pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Există însă neconcordanțe între cuantumurile afirmate de denunțatori și cele recunoscute de inculpat.

Cu privire la primirea sumei de 15.000 USD de la D S, după ce inițial inculpatul a negat că i s-ar fi remis acești bani, în declarația de inculpat, a revenit și a arătat că este posibil să fi primit cei 15.000 USD, însă el nu își amintește nimic.

Pentru a se disculpa, inculpatul a precizat că a pretins și primit banii de la clienți, cu titlu de onorariu, însă fără a încheia contracte și a elibera chitanțe.

În plus, inculpatul a arătat că motivația solicitărilor a fost necesitatea de a-și achita ratele și redevențele contractelor de leasing, nicidecum promisiunea de a interveni pe lângă magistrați sau polițiști pentru a obține de la aceștia soluții favorabile clienților săi.

Audiat în procedura arestării preventive, inculpatul a negat faptul de a promite denunțătorilor intervenții la organele judiciare, arătând că sumele primite fără emiterea unor chitanțe, le-a considerat onorariu, apreciere contrazisă de conținutul explicit al înregistrărilor ambientale.

Cu privire la pericolul concret al lăsării în libertate a inculpatului, care a săvârșit faptele ce fac obiectul prezentului dosar, în stare de recidivă postcondamnatorie, neluarea unei măsuri preventive privative de libertate împotriva sa ar induce ideea că acesta este invulnerabil în fața legii, reușind de fiecare dată să scape de consecințele faptelor sale fără consecințe importante.

Pentru aceste motive, Curtea apreciază ca nerelevante sub aspectul pericolului pentru ordinea publică, faptul că au fost restituiți din banii însușiți de la denunțători și faptul că datele familiale ale inculpatului îi sunt favorabile...

DISPOZITIV:

Admite sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA.

Dispune arestarea preventivă a **inculpatului CENGIZLER CEYHUN** – pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 16.I.2014 și până la data de 13.II.2014, inclusiv.

Onorariul apărătorului din oficiu de 100 lei, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

Cu drept de recurs.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 16.I.2014.

Adrian podar